

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

Unà cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

De SS. Missae Sacrificio Juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ offerendo - Unà
cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. III. De Missis pro Defunctis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48307](#)

VI. Præfatio propria dicitur, si eam habet Missa Votiva; si non habet, dicetur de Tempore, vel Octavâ, vel Communis. Infra Octavam tamen Nativitatis dicitur Præfatio de Nativitate, licet Votiva propriam habeat. *Communicantes,* & *Hanc igitur:* dicitur, si Votiva dicatur infra Octavam, quæ illud habet. *Gavant. tit. 12. litt. G.*

VII. Pro Evangelio ultimo in his Missis semper S. Joan-
nis Evangelium sumitur.

TITULUS III.

DE MISSIS PRO DEFUNCTIS.

E Tiam de his tria consideranda veniunt. 1. Quando di-
ci possint. 2. Quæ Cæremoniæ in ijs sint observanda
3. Quomodo Absolutio peragenda sit.

§. I.

Quando dici possint.

I. **M**issaæ privatæ pro Defunctis dici possunt quocunq;
die, quo licitum est Votivam Missam celebrare. *C-*
vant. p. 1. tit. 5. Imò etiam in Duplici Festo (modò non
Christi solemne) dici posse tales Missam, docent proli-
Authores apud Dianam *p. 3. tr. 6. resol.* si tamen id exiga
Verùm quia Alexander VII. & Clemens IX. speciali deci-
vetuerunt, ne in Duplicibus, ejusmodi Missæ votivæ legi-
tur, concesserūntque, ut Indulgentiæ, quæ alioqui non nō
per Missam de Requiem in Altari privilegiato obtineri pot-
rant, etiam per Missam de Festo occurrente dictam impetri-
ri queant, ideo saltem, ubi promulgatum est ejusmodi deci-
tum, observari debebit. Sed infra Octavam Corporis Cl-
sti, Missæ de Requiem pro Defunctis prohibitæ sunt nō
Decreto Clementis X. die 21. Junij 1670.

II. In Dominicis & Festis, quæ non sunt primæ Cla-
Missam insepulto, hoc est, præsente corpore in Ecclesia, c-
cessit S. Rituum Congregatio 25. Maij 1603. quod Ar-
dus *p. 1. tit. 5. num. 4.* intelligendum putat de solemni N-
tantum, non de privatis, quæ etiam præsente corpor-
non possunt in Dominicis aut Duplicibus.

III. Nota, quod, cum Rubrica tit. 5. n. 1. & 2. dicit, debere prima die Mensis, & Feria II. Hebdomadæ Missam Conventualem & Principalem fieri pro Defunctis Sacerdotibus, Benefactoribus, & alijs, si Duplici vel Semiduplici non sint impeditæ, & tempora Adventus, Quadragesimæ, & Paschale non currant, nullo modo de privatis Missis intelligenda sit, unde sine culpa omitti possunt, sive Missa ipsa, sive Commemoratio tantum prescribatur, & si legatur Missa, per modum votivæ legenda est. Arnaud. tit. c. n. 3.

§. II.

Quid observandum sit in talibus Missis.

Ritus Communis.

I. SI Missa pro Defunctis dicenda sit inter tertium & septimum, vel inter septimum & trigesimum, Missa quotidiana, & non una ex supradictis dici debet.

II. Non omissunt oscula Paramentorum, cum se Sacerdos induit. Gavant. p. 2. tit. 13. sed omissitur Psalmus Iudica. Non signat se Cruce ad Introitum, sed librum, quasi aliquid benedicens, sinistrâ interim super librum positâ. Non dicitur Gloria Patri ad Introitum, nec ad Lavabo. Omissitur Gloria in excelsis. Iube Domine benedicere. Osculum libri in fine Evangelij cum verbis tum dici solitis. Omissitur Credo. Benedictio Aquæ. Percussio pectoris ad Agnus DEI. Oratio pro Pace. Benedictio Populi. Minister quoque non osculatur ampullas, quas Celebranti porrigit. Gavant. l. c. litt. R.

III. Quando omisso Sacro funebri celebratur Festivum, non opus est, ut Collecta funebris inseratur, etiam presente corpore; imò nec licere quidem in Duplicibus, adversus Navarr. docent Gavantus & Fraxinellus apud P. Gobat n. 625. eo quod Rubricæ non permittant ijs diebus plures Orationes, nisi pro re gravi. Unde qui ordinariè id factitaret, censetur inducere novum Ritum, quod tamen prohibet Clemens VIII. in Bulla Missali præfixa. Ex quo fundamento etiam reprobat idem P. Gobat n. 626. praxin illorum Religiosorum, qui in omnibus Duplicibus per annum Collectam pro Defunctis subjungunt Orationi de Feste, ut ex indulto Gregorius XIII. à pœnis Purgatorij liberent Animam, prout in

in Altari privilegiato dicentibus Collectam pro Defunctis concessum est. Si tamen in aliqua Ecclesia sit legitimè introducta consuetudo, ut in Festis non summis, præsente corpore, Collecta inseratur, uti Constitutiones Synodales Dioce- sis Constantiensis p. 1. tit. 9. n. 12. permittunt, potest hæc permisso ob suam antiquitatem tutò usurpari. NB.

IV. Si in Missa pro Defunctis dicendæ sunt plures Ora- tiones, tum si Missa dicatur pro Sacerdote, primo loco dica- tur Oratio *Præsta quæsumus*. Si pro alio Defuncto, *Inclina Domine*. Si pro pluribus, *Animabus aut DEVS, cui proprium*. Secunda & tertia erunt, quæ secundo & tertio loco ponuntur in Missa quotidiana Defunctorum, & Oratio *Fidelium semper dicitur*, & est ultima in his Missis; secus verò, si in Missa pro Vivis per modum Collectæ dicatur, tunc enim semper secun- do loco dicenda est, & tum Commemoratio de aliquo San- cto, si quæ facienda sit, tertio loco dicenda erit. An verò in Festis Semiduplicibus fieri possit Commemoratio pro Defun- ctis secundo loco ponenda, quando alioqui tertia Oratio ad libitum est concessa, dubitant nonnulli, eò quòd nulla ejus- modi Oratio inter Orationes ad libitum dicendas circa finem Missalis assignata fuerit. Sed communis praxis contrarium habet; & meritò, cùm enim Rubrica tertiam Orationem ad libitum concedens non distinguat, & Commemorationem pro Defunctis non excludat, neque nos distinguere debemus, & eandem Commemorationem excludere; neque credibile est, Ecclesiam voluisse Defunctos tanto subsidio privare, quod ex Orationibus ad libitum frequenter satis occurrenti- bus percipere possunt, maximè cùm ad lucrandas indulgen- tias Altaris privilegiati frequenter ejusmodi Commemoratio requiratur. Neque obstat, quòd nulla ejusmodi Oratio inter Orationes ad libitum ponatur; nam neque pro pace, pro bel- li necessitatibus avertendis, pro infirmis, pro morituris ulla ibi Oratio reperitur, & tamen nemo utique negabit, licere pro tertia Oratione ad libitum, unam ex Missis votivis pro pace, infirmis, morituris &c. accipere. Sufficit ergo, quòd illa Oratio alibi in Missali reperiatur. Etsi verò in tali casu plerumque Oratio *Fidelium* sumatur, non video tamen, cur non possit alia quoque, v.g. pro Sacerdote, pro Patre vel Ma- tre Celebrantis, pro uno Defuncto sumi, sicut de facto in Ec-

clesiis sumitur, quando præter Missam pro Defunctis in die obitus, vel tricesimo, etiam alia adhuc de B. Virgine cantatur.

V. Oratio pro Patre & Matre Sacerdotis non dicitur pro aliorum Patre & Matre; & quando dicitur, pro alterutro tantum, semper dicitur initio Collectæ: *D E VS, qui nos Patrem & Matrem &c.*

VI. In Missis Defunctorum, nulla dicitur Oratio pro Vi-
vis: nec ea, quæ est communis Vivis & Defunctis.

VII. In fine Epistolæ Sequentia pro Defunctis dicitur, quandocunque dicta est una tantum Oratio in Missa: cùm plures dicuntur, omittitur ad arbitrium Sacerdotis. Rubr. Arnaud. tr. 1. p. 1. tit. 5. n. 11.

VIII. Præfatio semper communis dicitur.

IX. *Agnus DEI* dicitur conjunctis ante pectus, non positis super Altare manibus. *Rubrica.* Quod si fiat Communio Populi intra Missam, (quod communiter fieri non deberet, juxta Gerlac. p. 2. tit. 10. §. 21. & alios) nulla dari debet Benedictio. Gavant. p. 2. tit. 13. litt. V.

X. Dicitur in fine *Requiescant in Pace*, licet pro uno dundaxat dicta sit Missa.

XI. Canticum & Psalmus post Missam pro gratiarum actione dicuntur cum *Gloria Patri*, ut aliæ. Gerlac. p. 2. tit. 13. §. 7. Duplicatur Antiphona, cùm in Missa una Ora-
tio dicitur, & tempore Paschali additur *Alleluia*.

XII. In die Commemorationis omnium Fidelium De-
functorum Sacrificia quæcunque, debent applicari omnibus Defunctis ex intentione Ecclesiæ; & consequenter cessant eo die omnes aliæ obligationes diei annexæ pro particularibus Defunctis. Arnaud. p. 4. tit. 15. n. 13.

Ritus Solemnis.

I. Quandocunque dicitur Missa pro Defunctis solemniter, id est, cum apparatu, dicitur unica tantum Oratio.

II. Non incensatur Altare, nisi ad Oblata, & post ea & Altare, Celebrans solus.

III. Subdiaconus non osculatur manum Celebrantis, nec benedicitur, nec tenet Patenam, neque defert librum osculandum Celebranti; ministrat tamen eidem, dum Altare incen-

incensat, quam incensationem & ipse peragit, dum Sacramentum elevatur.

IV. Diaconus non perit benedictionem, nec osculatur manum Celebrantis, nec incensat librum, aut Celebrantem in fine Evangelij.

V. Acolyti non portant luminaria ad Evangelium, neque thuribulum: tenent tamen, ut alias, medium Subdiaconum sustinentem Evangeliorum librum.

§. III.

Quomodo Absolutio peragenda sit.

I. Post finem Missæ, depositâ Planetâ & Manipulo (quem Petiam Ministri deponunt, ut in simili casu tradit Cœmon. Episcop. l. 2. c. 17.) & assumpto pluviali, si haberet descendit habens birretum in capite, deinde capite detecto sicut se inter Altare & tumulum seu lecticam mortualement aliquantulum versus cornu Epistolæ, ut Crucem respiceret queat, absente corpore; præsente vero corpore servetur Rituale Romanum de Exequijs pro vario Defunctorum situ non enim ad caput Defuncti imaginarium, sed ad verum sicut sicut Celebrans, atque adeò in funere Sacerdotis, præsentis corpore, variatur situs Celebrantis & Subdiaconi.

II. Incensum benedicitur, & imponitur circa finem Responsoriij.

III. Ante, quām asperget vel incenset, cum Diacono à dextris facit reverentiam Altari, ut in Missa, uti & Crucis Subdiaconi, dum circuit Lecticam, quam ter à dextris & ter à sinistris aspergit, & incensat.

IV. Oratio *Absolute* dicitur communiter etiam in Praelatorum Absolutione, addito dignitatis nomine, & junctis manibus. Gavant. tit. 13. litt. M. & O.

V. In fine facit manu dextrâ signum Crucis super Lecticam, dicens *Requiem aeternam. &c.* Cantores dicunt: *Requiescant in pace:* licet pro uno fiat Absolutio.

VI. Si non adsit Feretrum aut Lectica, dicto *Placeat ante Evangelium* accedit ad cornu Epistolæ, depositis Planeta & Manipulo, accipit Pluviale, & stans ibidem conversus ad Altare exspectat finem Responsoriij *Liberanos*, interim Acolyti

lythi pannum nigrum expandunt in plano ante medium Altaris, & circa finem Responsorij ipse ministrante Diacono imponit & benedicit thus in thuribulo, & dicto ultimo *Kyrie eleison* à Choro, dicit *Pater noster*, quod secretò prosequitur, & interea accedit ad pannum nigrum, cùmque aspersorio à Diacono accepto ter aspergit in medio, à dextris, & sinistris ipsius panni, redditóque aspersorio capit thuribulum, & ter eodem modo thurificat. Deinde conversus ad cornu Epistolæ ex libro dicit: *Et ne nos inducas*, &c. alta voce, & reliqua, ut in Missali. Dicto autem per Cantores: *Requiescant in pace*, accedens cum Pluviali ad cornu Evangelij signans Altare aut Tabellam, & seipsum dicit *Evangelium S. Joannis*, & reddit more solito ad Sacristiam. Bauldrius p. 3. c. 24.

TITULUS IV.

DE MISSIS VIGILIARUM.

I. IN Missis Vigiliarum, quæ sub Ritu simplici celebrantur, nunquam dicitur *Gloria* aut *Credo*, licet in Officio dictum sit *Te DEVM laudamus*, quia hæ Missæ non concordant cum Officio. Rubr. tit. 3. n. 2.

II. Si in Vigiliam incidat Semiduplex, secunda Oratio de Vigilia erit, tertia de Tempore, non *Concede*, quæ alioqui secundo loco in Vigilia dicitur.

III. Si Vigilia venerit infra Octavam, Missa dicitur de Vigilia cum Commemoratione Octavæ. Si verò fiat de Festo, primò Commemoratio facienda est de Octava, deinde de Vigilia: Excipe tamen, si Vigilia SS. Petri & Pauli, vel S. Joannis Baptistæ infra Octavam Corporis Christi venerit, tunc enim dici debet Missa de Octava cum Commemoratione Vigiliæ. Arnaud. p. 1. tit. 3. n. 2. & 3.

IV. Missa Vigiliæ occurrentis dicitur cum Commemoratione Feriæ Adventus, licet de ea non sit factum Officium, Vigiliâ Nativitatis exceptâ. Quod si occurrat Festum novem Lectionum in Vigilia Adventus, in Missa Oratio de Adventu dici debet ante Orationem Vigiliæ, quia juxta Rubricas tit. 7. n. 3. semper secunda Oratio est de eo, de quo factum est Officium, uti in Festo S. Leonis 28. Junij videre est. Gavant. p. 1. tit. 4. n. 4.